

Kiirettä pitää

Esko Aho - muistattehan tuon hiihtoliiton muinaisen rahastusjohtajan - on ilmoittanut, että politiikan alennustilan syynä on media. Kiire ja kiristynvä kilpailu pakottavat toimittajat pinnallisuuteen, eikä hitaitten yhteiskunnan muutosten tarkkailuun liikene aikaa.

Onhan tuossa tietysti perää, kun kerran Aho noin sanoo. Silti tekee mieli hieman puolustautua. Kyllä me täällä mediassakin sentään olemme parempaan suuntaan menossa.

Katsotaanpa vaikka uutisointia Salt Lake Cityn olympiakisoista. On myönnettävä, että kiire ja kiristynvä kilpailu ovat vieneet huomiota nopeisiin lajeihin, kuten half pipeen, mäkihyppyyn ja kumparelaskuun. Kyllä meillä kuitenkin edelleen seurataan myös suomalaista murtomaahiihtoa, jossa ei ole sen paremmin kiirettä kuin kiristynvä kilpailuakin. Itse asiassa suomalaishiihto muistuttaa yhä enemmän hidasta yhteiskunnallista muutosta, jonka mahdollisia tuloksia saadaan odottaa vuosikausia.

Kun tällaista lajia seurataan televisiokameroiden ja digikanavien kanssa, on jotenkin kohtuutonta sanoa, että media olisi suoranainen syyllinen hiihdon alennustilaan. Joku tietysti huomaa, että eihän nyt ollut kysymys hiihdosta, vaan politiikasta, mutta kuinka suuri ero niissä lopulta on? Suunnilleen samanlainen kuin poliitikko-Ahon ja hiihtoliitto-Ahon välillä, lumeen piirretty viiva. Sitä paitsi kaikki hiihtäjät, jotka kehtaavat, aikovat kansanedustajiksi seuraavissa vaaleissa.

Politiikan puolellakaan kiirehtimisestä ja alennustilasta voidaan tuskin syyttää yksin mediaa. Kyllä siellä osataan poukkoilla omin päinkin. Joku saattaa jättää yhteiskunnallisen muutoksen kuin kakan rattaasta ja häipyä vuodeksi ulkomaille opiskelemaan kesken eduskuntakauden. Tai ilmoittaa yhtenä päivänä lähtevänsä Suomen Pankkiin ja seuraavana päivänä puoluejohtajaksi ja kolmantena ei kumpaankaan. Välillä vielä juostaan päätä seinään, puhutaan sekavia ja korotetaan omaa palkkaa.

Tiedotusvälineillä on täysi työ pysyä mukana tässä vauhdissa. Yksi mahdollisuus on tietysti jättää mokomat sivujuonet kokonaan seuraamatta ja keskittyä olennaisiin, hitaisiin muutoksiin. Mutta mitä ne oikeastaan ovat? Ehkä Esko Aho ja me muutkin olisimme nykyistä onnellisempia, jos mediassa julkaistaisiin uutisia esimerkiksi kerran vuosikymmenessä. Silloin voitaisiin keskittyä sellaisiin suuriin linjoihin kuin että Kekkonen ei ole enää presidenttinä ja jatkosotakin pääsi loppumaan. Maan kohoaminen jääkauden jäljiltä Pohjanlahden rannikolla jatkuu edelleen vajaan sentin vuodessa. Palaamme asiaan, kun seuraava desimetri tulee täyteen. Kuulemiin.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)